

Vijfanden vaartocht met de Libertas in 2014

Deel 6: Tonnerre - Montbard

Tonnerre is een erg oude stad met veel monumenten, waarvan het oudste hospitaal er één is. Het is gesticht in 1293 door Marguerite van Bourgogne. Om bij de oude kerk Saint Pierre, gebouwd tussen 1200 en 1600, te komen moesten we een heel eind klimmen. Higgend en puffend klommen we omhoog. Dat werd later beloond met een prachtig uitzicht over de stad.

Verder was de oude wasplaats, genaamd La Fosse Dionne, ook zeer de moeite waard. Het is een cirkelvormige wasplaats, die rondom half overdekt is met een galerij. Het water komt uit een bron, 43 km verderop. Maandagochtend eerst even met de fiets naar een supermarkt en de bakker. Wel bleek ik een leuke band te hebben, dus dat werd plakken. Joke deed ondertussen even een wasje met de hand, omdat we toch water konden tappen. Na 13.00 uur zijn we samen met de Duitse boot (Gouden Eeuw) weer vertrokken en kwamen, na 6 sluizen en slecht 9 km in Tanlay aan. We varen nu sowieso maar korte afstanden, want we willen ook nog wat van de omgeving zien. Tanlay is een klein en rustig stadje met een mooi kasteel. Aan een kade vonden we een ligplaats, met water en stroom, die zelfs gratis was. Later kwam er nog een aantal huurboten bij liggen.

De volgende ochtend, 17 juni was het eerst wat bewolkt en nog niet zo warm. Dus besloot ik om de boot weer eens goed te wassen, terwijl Joke de binnenkant onder handen nam. We waren van plan om deze dag maar in Tanlay te blijven en 's middags op de fiets naar de Abdij van Quincy te gaan. De Duitse boot ging wel weer verder. We hebben ze even uitgezwaaid: “auf wiedersehen”, want je komt elkaar toch wel weer tegen. De abdij bleek op dinsdag gesloten te zijn, dus dat was pech hebben. Maar het zonnetje scheen weer, dus zijn we door de omgeving gefietst. Er bleek ook nog een hotelboot van 38 meter lang en 5 meter breed, uit Gent aangelegd te hebben. Een heel mooi schip dat er verzorgd uit zag. Voor zo'n schip is het een hele toer om door het smalle kanaal te varen. Van de kapitein hoorde ik later dat ze slecht 8 gasten aan boord hadden, dus dat zijn geen goedkope tripjes, want er loopt nogal wat personeel rond. Iemand zet van te voren al een reserveringsbord op de kade en zorgt ervoor dat er geen andere boten op die plek komen liggen. Dan staat er vaak al een busje met chauffeur klaar om de gasten rond te rijden. En op het schip zelf zijn ook nog de nodige personeelsleden. Onderhand meer personeel dan gasten!

Woensdag 18 juni lagen we al weer om 9.00 uur bij de sluis. Het voordeel is dat de sluis vaak al open staat en er wordt niet met rood of groen licht gewerkt. Sluis open betekent gewoon invaren en dan zien we wel wat er gebeurt. Als er een sluismeester is om een lijntje aan te pakken is dat mooi, maar ik klauter net zo gemakkelijk even naar boven en leg de boot dan zelf vast. Het voordeel is dan dat ik de sluismeester kan helpen met het dichtdraaien van de deuren. Er kwam nog een huurboot aanvaren, dus daar nog even op gewacht en zo werden we samen geschut. Het bleken Amerikanen te zijn, waarvan er één de naam De Haas had, zo vertelde hij. Zijn vader was in Rotterdam geboren.

Zo maak je tijdens het schutten steeds weer een praatje en is het schutten best gezellig. Even overleggen met de andere boot, wie er helpt om de deuren weer open te draaien en dan op naar de volgende sluis. Onderweg kwamen we bij een voormalige sluismeesters woning, waar een Nederlandse mevrouw woonde. Ze had eigen gemaakte jam, koffie, koek in de aanbieding. Wij kochten er jam, gemaakt van mirabellen en de Amerikanen kochten even een paar kopjes koffie, terwijl we wachtten op de sluismeesteres. Ze kwam al spoedig op haar brommertje aanrijden, want ze bediende meerdere sluizen. Vaak zijn het studenten, die een vakantiebaantje hebben. Halverwege de middag kwamen we aan bij de volgende halte, bij de plaats Ancy-le-Franc. We hadden de boot nog maar net vast, toen er iemand naar ons toekwam om te melden dat de plek was gereserveerd voor 2 hotelschepen. Dus eerst de boot maar een stukje verlegd en toen de stroomkabel aansluiten. Deze halteplaatsen zijn bijna allemaal voorzien van water en stroom, dat wordt door de desbetreffende gemeente beheerd. En meestal is het nog gratis ook. Na bijna 2 uur kwam er eerst een hotelboot van 38 meter aan en later nog een van 30 meter die langszij ging liggen. Even tevoren was er nog een Belgisch personeelslid bij ons geweest, die vertelde dat er krachtstroom op de kade was, zodat we geen last zouden hebben van een generator. Maar achteraf bleek dat het kleinere schip toch zijn generator moest laten draaien. Omdat wij dubbel glas in de boot hebben, hadden we er binnen geen last van en hebben we prima geslapen. Na het eten zijn we nog even het dorp in geweest voor de nodige lichaamsbeweging.

Donderdagmorgen weer op naar de eerste sluis. Er lag al een huurboot in, maar er werd even op ons gewacht. Op deze huurboot bleken 2 Duitse koppels te verblijven van rond de dertig. Ook hier weer de nodige praatjes mee gemaakt tijdens het schutten.

Tegen de middag kwamen we na slechts 9 km en 5 sluizen aan bij het plaatsje Ravière, waar ook nog volop plaats was. Water, stroom, douche en zelfs een invaliden toilet, ook weer gratis. Hier troffen we de Gouden Eeuw (van het Duitse echtpaar) ook weer, die ons even hielpen met het aanpakken van de lijnen.

Daarna eerst nog even naar de bakker voor een vers broodje. De rest van de dag hebben we rustig aangedaan, omdat het inmiddels weer flink warm werd. Later op de dag kwamen er nog 2 boten bij liggen. Eén ervan was een huurboot, bemand door 2 Zwitserse stellen.

's Avonds kwam een mevrouw van die boot naar ons toe, omdat ze gezien had dat wij uit Leeuwarden kwamen. Zij hadden jaren terug een grote boot gekocht bij de werf Hof in Irnsum, die nu in een Zwitsers meer lag. Ze waren vaker in Leeuwarden geweest en vonden het een mooie stad, met vriendelijke mensen. Daar waren wij het helemaal mee eens. Toch leuk dat ze dat even kwam melden.

Eerder die dag hadden we met de sluismeester afgesproken dat we de volgende morgen om 9.00 bij de sluis zouden zijn.

De mensen van de Gouden Eeuw zouden tegelijk met ons opvaren. Bij de sluis aangekomen, stond die al open en werden we meteen geschut, dit ondanks dat we een kwartier te vroeg waren. Na deze sluis bleek verderop een huurboot te liggen, met twee jongere Duitse stellen, die losgooiden zodra ze ons aan zagen komen. Dus nu waren we met 3 boten. Bij de sluis verderop voeren zij als eerste binnen, gevolgd door de Gouden Eeuw en wij gingen er al van uit dat we moesten wachten. Maar de sluismeester hield de deuren open en ging ervan uit dat we ook meegingen. Met passen en meten konden we met 3 boten

tegelijk in de sluis. Wel moest ik steeds als laatste bij de trap vastmaken en dan naar boven klimmen met de lijnen. Omdat er op het achterste deel van de sluis geen bolder was, moest ik wel steeds boven blijven en de achterste lijn van de boot stevig vast houden. Maar dit ging prima en zo hebben we zonder problemen 11 sluizen gehad op een afstand van 20 km.

Rond 15.00 uur kwamen we in de stad Montbard aan, waar een gloednieuwe jachthaven was. Prachtige steigers, voorzien van water en stroom. Er lagen ook boten van het verhuurbedrijf Locaboats. De beheerder hiervan gaf ons een code, zodat we via Locaboats toegang hadden tot internet. 's Avonds kwam er een dame van de camping, die het havengeld kwam afrekenen. In Montbard konden we zaterdag 21 juni naar de wasserette en inkopen doen. Het is een leuke stad om aan te leggen, dus we bleven 2 nachten.

We hadden nu ruim 100 km van het Canal de Bourgogne afgelegd en ongeveer 50 sluizen gehad.

Het enige probleem is dat er al 2 maanden geen regen gevallen is, zodat de waterstand wat lager is. Vooral bij de sluizentrap schijnt het peil wat te laag te zijn, zo hoorden we van mensen, die van die kant kwamen. Maar wij hebben maar een diepgang van een meter, dus dat moet wel goed komen.

Iedere dag zonnig weer met een blauwe lucht heeft dus ook een keerzijde!

Zondagmorgen gaan we weer verder met als bestemming Venarey-les-Laumes bij km 116. Dat is voorlopig de laatste grotere plaats, vóór de sluizentrap met haar 37 sluizen op 12 km. Daarna volgt de tunnel en gaan we weer omlaag richting Dijon.

